

نسیم ماه مبارک رمضان

اول رمضان المبارک: الہی بہ سوی تو آمدہ ایم، بہ حق خودت مرا بہ من برمگردان

دوم رمضان: تفویض ولایت عہدی بہ امام رضا علیہ السلام

بار خدایا! تو می دانی کہ من، در پذیرفتن ولایت عہدی مأمون، مجبورم و ناچارم. پس مرا مؤاخذہ نکن، همان گونه کہ بندہ و پیامبرت یوسف را بہ هنگام پذیرفتن حکومت مصر، مؤاخذہ نکردی.

سوم رمضان: خدایا! محبت، محبت خودت را در دل من قرار بدہ.

چهارم رمضان: خدایا! بیش تر از اعمال من، بہ من نگاہ کن.

پنجم رمضان: الہی! خواب های مرا تبدیل بہ بیداری فرما.

ششم رمضان: الہی! آن کہ سخر ندارد، از خود خبر ندارد.

ہفتم رمضان: خدایا! سحرها را محل ملاقات خودت با من قرار بدہ.

ہشتم رمضان: خدایا! ہر شب بہ من توفیق حاضر شدن در خانہات را عنایت کن.

نہم رمضان: راز دل با تو چہ گویم کہ تو خود راز دلی دانہ و لانہ و بال و پر و پرواز دلی

دہم رمضان: وفات حضرت خدیجہ علیہا السلام (۳ سال قبل از ہجرت) (سال دہم بعثت)

بہ خدا سوگند کہ خدیجہ هنگامی بہ من ایمان آورد کہ تمام مردم بہ من کفر می ورزیدند و مرا پناہ داد زمانی کہ دیگران مرا طرد کردند و مرا تصدیق کرد وقتی کہ مردم مرا تکذیب کردند. رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم

مطابق با ۵ اذر: روز بسیج مستضعفین بہ فرمان حضرت امام خمینی (۱۳۵۹ ش)

بسیج شجرہ طیبہ و درخت تناور و پرثمری است کہ شکوفہ های آن بوی بہار وصل و طراوت یقین و حدیث عشق می دہد.

یازدہم رمضان: الہی! اگر من بندہ نیستم، تو کہ مولای منی

دوازدهم رمضان: مطابق با ۷ اذر، فتح بستان در عملیات طریق القدس (۱۳۶۰ ش)

آنان کہ رمز پیروزی را مجہز بہ چہاز شیطان می دانند و ایمان بہ غیب و خداوند را بہ حساب نمی آورند و دم از پیروزی قادیسیہ می زنند و رمز پیروزی قادیسیہ و مؤمنان صدر اسلام را باز نیافتند و قدرت ایمان و شہادت طلبی را نمی فہمند باید با شکست مفتضحانہ روبہ رو شوند و گوشمالی الہی ببینند.

سیزدهم رمضان: الہی! لذت گرسنگی را در کامم برکت دہ.

چهاردهم رمضان: الہی! ہرچہ پیش آید، خوش آمد کہ مہمان سفرہ توایم.

پانزدہم رمضان: ولادت سرور جوانان اہل بہشت امام حسن مجتبی علیہ السلام (۳ ق)

خوشا جانی کہ جانانش تو باشی طبیب و درد و درمانش تو باشی مطابق با ۱۰ اذر، شہادت ایۃ اللہ مدرس در تبعیدگاہ کاشمر هنگام نماز (۱۳۱۶ ش)

آن کہ در مجلس مخالفت می کرد، جہبہ ملی نبود، مدرس بود، نہضت آزادی نبود، مدرس بود کہ می ایستاد. (صحیفہ نور، ج ۶، ص ۳۲)

شانزدہم رمضان: الہی! دارا تر از من کیست کہ تو دارایی منی.

ہفدهم رمضان: مطابق با ۱۲ اذر، تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۵۸ ش)

این قانون اساسی کہ تحت نظر علما و کارشناسان اسلام تہیہ شد موجب نگرانی بعضی اشخاص ہست و من ہیچ نگران نیستم. قانون اساسی صحیح است.

در اسلام یک حکومت است و آن حکومت خدا، یک قانون است و آن قانون خدا و ہمہ موظفند بہ آن قانون عمل کنند.

ہجدهم رمضان: شب قدر: الہی! وای بر آن کہ در شب قدر، فرشتہ بر او فرود نیامدہ و با دیو ہمدم و ہم نشین گردد.

نوزدهم رمضان: ضربت خوردن مولا علی بن ابیطالب علیہ السلام (۴۰ ق)

آہ ای محراب، گلگون می شوی در سحرگان دگرگون می شوی ای نماز صبح، دل بیمار توست با علی این آخرین دیدار توست

بیستم رمضان: شب قدر: الہی! در نماز و روزہام توبہ کردم. بہ حق اہل نماز و روزہات توبہ این نااہل را بپذیر.

شہادت خلبان احمد کشوری (۱۳۵۹ ش)

سلام بر آتش فشان های لب بستہ، سلام بر سیمرغان پر شکستہ، سلام بر سبک بالان از قفس رستہ

بیست و یکم رمضان: شہادت حضرت علی علیہ السلام (۴۰ ق)

(ق)

امشب این دل یاد مولا می کند

لیلۃ القدر است و احیا می کند

بشنوید ای گوش دلہا بی صدا

نغمہ قُزْتُ و رَبِّ الکعبہ را

بیست و دوم: شب قدر: الہی! رحیمی، رحم بنما،

کرم نما، نامہ گناہان را در دریای عفو ت محو فرما.

مطابق با ۱۷ اذر: فتح بیت المقدس بہ دست مسلمین (۶۶۳ ق)

اسرائیل بیت المقدس را از مسلمین گرفت و با مسامحہ دولت ها مواجہ شد. اکنون چنانچہ آثارش ظاہر شدہ است آمریکا و شاخہ فساد آن اسرائیل در صدد است کہ مسجد الحرام و مسجد النبی را قبضہ کند. باز ہم مسلمانان نشستہ و بی تفاوت اند.

برخیزید و از اسلام و مرکز وحی دفاع کنید و از این ہیاہوہا نہراسید.

بیست و سوم رمضان: مطابق با ۱۸ اذر، معرفی عراق

بہ عنوان مسؤول و آغازگر جنگ از سوی سازمان ملل (۱۳۷۰ ش)

بیست و چهارم رمضان: خدایا! الہی العفوہای ما را

با نماز حجۃ ابن الحسن روحی فداه بالا ببر.

بیست و پنجم رمضان: مطابق با ۲۰ اذر، شہادت

ایۃ اللہ سید عبدالحسن دستغیب، سومین شہید

محراب توسط منافقین (۱۳۶۰ ش)

مادامی کہ شب و روز باقی است، علما نیز باقی خواهند بود.

بیست و ششم رمضان: خدایا! بہ من محبت کن، تا

احساس نیاز بہ محبت اہل دنیا نکنم.

بیست و ہفتم رمضان: الہی! مسافر ثابت را بپذیر.

بیست و ہشتم رمضان: روز جهانی قدس

یا ایہا المسلمون اتحدوا، اتحدوا

بیست و نہم رمضان: خدایا من دیگر ہمہ

بدی ہایم را رو کردہ ام. تو ہم بیا و ہمہ

خوبی ہایت را رو کن

سیم رمضان: خدایا! فرصت ہایم ہمہ از دست

رفته اند، بہ جای فرصتی دوبارہ، علاج کن.

